

Jézus Urunk tanítása

2026. október 2.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat és a hívásban engedelmeskedve eljöttetek, hogy együtt vegyünk részt a mai ünnepen a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai nap a tanítás felétek: az első tanítás része az volt, hogy sokan vannak a meghívottak, de kevesen lesznek a választottak. És ezt példabeszédben mondtam el a főpapoknak és a nép véneinek, hogy hogyan és miképpen értelmezzék azt, hogy sokan a meghívottak, de kevesen a választottak. Úgy próbáltam átadni, hogy a Mennyek Országa olyan, mint amikor a király menyegzőt tart fiának. Elkészítenek ugye mindent, és mikor készen van, akkor elmennek, hogy a meghívottakat meghívják, és erre a szolgákat küldi el a király. De ekkor nem figyelnek még oda, nem törődnek vele, és nem mennek el.

Akkor a király majdan más szolgákat akar elküldeni, így szól feléjük:

– A menyegző kész, hízlalt állataimat (...) levágattam, minden készen áll a menyegzőre. Menjetek, és a meghívottaknak szóljatok.

De a meghívottak szétszéledtek, nem törődtek. Van, aki a földre ment, van, aki üzlete után nézett, van, akik nekimentek a szolgáknak, megverték őket, némelyet meg is öltek. Ekkor a király ugye haragra gerjed, felkoncolja azokat, akik öltek, és leégeti mindenüket.

Ekkor ismét így szól a király másik szolgáknak:

– Menjetek, hisz a menyegző kész, de sokan a meghívottak, akik nem jöttek el. Az útszélekre s az utakon, akiket találunk, mindenkit hívjanak el.

A szolgák a szerint cselekedtek, és összeszedték az útszélekről és az utakról, akiket csak találtak. Meg is telt a lakodalmas ház a sok meghívottal.

Ekkor a király bemegy, hogy szemügyre vegye, és talál köztük olyant, aki nem volt menyegzős ruhában. A király oda megy hozzája, és megszólítja:

– Barátom! Te hogy jöttél be menyegzős ruha nélkül?

Ő pedig hallgat, és nem válaszol. Ekkor a király így szól a szolgáknak:

– Fogjátok meg, kötözzétek össze lábait, kezeit, és dobjátok ki a külső sötétségbe, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz.

Mert sokan voltak a meghívottak, de kevesen a választottak.

Sok ember megkapja a meghívást szívéhez, lelkéhez, de nem figyel a bensőre, hogy felismerje a meghívást, hogy a szerint cselekedjen. Hányan és hányan várják a segítséget, a kegyelmet, az ajándékot, de hogy ők is tegyenek és cselekedjenek, az nincs rajtuk és bennük jelen a mindennapi életben. Ezért van jelen ez mondván,

hogy sok a meghívott, de kevés a választott, vagyis az igazi testvér, aki elgondolkodik, hogy valójában hogyan és miképpen működik rajta, benne ez a kegyelem. Mert ez a példabeszéd azt tükrözi számotokra, ahogy elmondottam, hogy a Mennyek Országá is, hogy milyen lehet. Ebből már több példabeszédet hallhattatok, de most, a mai nap az a tanítás benne, amikor a király menyegzőt tart fiának, vagyis az Atya rendezi mindezt Fiának, aki nem más, mint Jézus Krisztus Uratok. Az Ő meghívása van jelen számotokra. De hogy a meghívást megértitek-e, és elfogadjátok-e, és megengeditek, hogy működjön rajtatok, bennetek, hogy valóban meghívottak legyetek, és a meghívásban megpróbáltok úgy cselekedni, hogy a választott néphez tartozzatok, mert ennek az a mondanivalója, hogy sokfelé és sokakat meghív az Atya a Fiúhoz, de hányan azok, akik ezt fel is ismerik, elfogadják, és megpróbálnak a szerint cselekedni a mindennapokban. Vagy elsiklanak mellette, nem érzik, hogy a meghívást valójában kitől kapták, és a meghívás hova is szól, kihez. És mikor elsiklanak mellette, akkor történik az, hogy elveszünk, mert nem értékeltük a kegyelem jelenlétének ajándékát, ami a meghívást adta számunkra.

Fontos ezen elgondolkodni, hogy hova szeretnétek tartozni: a meghívottakban, de akik szívvel és lélekkel érzik a meghívást, és megpróbálnak a szerint cselekedni, vagy azok a meghívottak, akik mellette elsiklanak, és nem érzik a fontosságát a jelenlétnek, és ők azok, akiket, azt lehet mondani, hogy: „Fogjátok meg, kötözzétek össze lábait, kezeit, és dobjátok ki a külső sötétségbe, ahol ugye sírás és fogcsikorgatás lesz a félelem jelenlétében vagy a kitaszítottságban.” Ezen mindenki saját maga válaszolhat, hogy melyik úton szeretne haladni e tanítás szerint, és hova akarna tartozni.

Mert a meghívottakat is lehet kétfelé venni: vannak az igazi meghívottak, akik megengedik, hogy szívüket megérintse ez a meghívás, hogy működjön rajtuk, bennük, és a szerint cselekszenek; és vannak ugye a meghívottak, akik nem engedik szívükhöz, lelkükhöz, hagyják, hogy elsikladjon felettük a meghívás kegyelme, és nem részesülnek a jelenlét ajándékaiban, amelyek pedig szinte így jönnek el felétek, hozzátok nyújtva a kegyelem által.

És a választottak? Azok, akiket már ugye utoljára, harmadszor küldi el a szolgákat a király, mert hisz haragra gerjedt, hogy nem jöttek el azok, akiket meghívtak. Akkor most menjenek az utakra és az útkereszteződésekbe, és ott szedjék össze a választott népet. Elfogadták a szolgák ezt a kérést is, és ez által telt meg a lakodalmas ház a menyegzőre elkészített ételekkel.

De itt is van jelen olyan, akinek nem illett volna itt megjelenni, de ő elment, hogy jól érezze magát. De a király felismerte, és megkérdezte tőle, hogy hogyan jött ő be, mert őt nem biztos, hogy a szolgák hívták. Láta, hogy hányan és hányan mennek, hát akkor ő is úgy gondolta, közöttük elvegyülve elfoglalja a helyet, hogy étkezzen és jól érezze magát. De a király, mikor szemügyre vette e választott meghívott népet, akkor felismerte, ki az, akinek ott helyet kell foglalni, és ki az, aki nem méltó erre a helyre, mert a meghívást nem feléje és számára adták, és ezért őt megkötözve kidobták a külső sötétségbe.

És ilyenkor kell elgondolkodni azon, hogy: „Uram, én testvéred lehetek? Elfogadsz testvérednek? Megadod a kegyelmet? Reám tekintesz a fájdalomban, bánatban, amikor Hozzád fordulok? Mert meghívott akarok lenni a választott néped között. És nem az, aki nem fogadta el a meghívást, mert neki minden más fontosabb a meghívás jelenléte előtt.”

S ilyenkor érzitek azt, hogy én kihez és hova tartozzam, mert a választott nép is jelen van, de a választott népben fontos, hogy felismerjed, hogy te is közéjük tartozhatsz-e, érezheted-e e kegyelmeket a segítségnyújtásod által a minden napokban, vagy az a meghívott vagy, aki nem figyelsz önmagadra, a bensődre, mert nincs szükséged a meghívásra, s éled a saját kialakított életedet, ahogy te ezt elképzeled, majd, amikor problémák jelentkeznek, akkor lehet, hogy egy kicsit a meghíváshoz szeretnék átváltozni a választottakhoz, hogy én is ott lehessenek. Csak az nem biztos, hogy úgy történik mindjárt minden, ahogy ti ezt elképzelitek. A tettek cselekedete, az kell, hogy rajtatok és bennetek legyen, hogy működjön rajtatok és bennetek, és ez által jelen lehet a megváltoztatás önmagatok részére a választott nép felé a mindennap jelenlétében.

A második tanítás is nem hosszú, de mégis van neki mondanivalója, mert az pedig arról szól, hogy aki csak a külsőséggel foglalkozik, és nem törődik a lelki bensőségével, akkor az hogyan akarja kialakítani az életét? Mert ugye itt tanítást adtam, akik hallgatták. Egy farizeus meghívott házába, hogy étkezzek nála. Asztalhoz ültem, és neki feltűnt az, hogy nem volt kézmosás. Tehát úgy ültem az asztalhoz, hogy előtte nem mostam kezet. Ezen megütközött. És ekkor jött hozzá a válasz, hogy:

– Ti, farizeusok, ragaszkodtok a külső tisztasághoz, megmossátok a pohár külsejét és a tálét, de nem törődtök azzal, hogy mi van belül: rablás és a gonoszság, amellyel megtelik. Esztelenekké váltok.

S az után az jön felétek, hogy nem az alkotja a külsőt, ami a bensőből érkezik, ami által működik minden? Mert a bensőben jelen van a lelked, jelen van a felismerés a jelenlét tanításának felismerésében, jelen van, hogy a lélek hogyan és miképpen működik rajtatok, bennetek, és ez által hogyan tudtok változni. De ha csak a külsőségével foglalkoztok, hogy minden legyen rendben, tiszta kívülről, ami szembetűnően látszik, és ha valaki nem megy a közelébe, hogy belenézzen, mi van belül, hát akkor úgy érzi, hogy minden rendben van. Csak akkor döbben rá, hogy ez nem elég, amikor valaki belenéz a bensőbe, és ott látja, más minden foglal helyet e pohárban, e tálban, ami nem kimondottan a bensőt nyújtja számotokra. Mert a bensőben a lélek, amely erősíthet, ami által változhatsz, ami által érzed, hogy jelen van a kegyelem, a szeretet, ami által el tudod fogadni a felebarátot és a testvért, és nem csak a külsőségében tekintesz rá, és fogadod el. Mert lehet, hogy amit a külsőben láatsz, az nem adja meg számodra a benső lelki békéjét, amely fontos szintén, hogy éljen rajtatok, bennetek a megvilágosodás szeretetének jelenlétében, hogy a lélek tanítása, öröme és szeretete, amely összekapcsolhat bennünket a mindennap-jelenlét ajándékával. És hogy ha ezeket mind-mind így felismered és elfogadod, és megpróbálsz a szerint cselekedni, akkor nem

adsz csak a külsőségekre, hanem jobban figyelsz, hogy mi lakozik a bensőben, és ha a bensőben érzed és látod a jó kegyelmi ajándékot, akkor törekszel arra, hogy egyre több legyen a bensőség kegyelme rajtatok, bennetek a felismerés által a mindennapokban.

De itt még a tanításnak van egyetlen egy mondatrésze: hogy ha nem vagytok olyanok, akik segítséget nyújtanak a felebarátnak és a testvérnek, mert ugye itt az van, hogy esztelenek, mert csak a külsőségekre figyeltek, és nem ismeritek fel a bensőséget a lélek jelenléte által. S ezért kell ezen elgondolkodni, hogy hogyan és miképpen fogadom be a lélek ajándékát önmagamba, szívemhez, lelkemhez, hogy működjön rajtam, bennem, s akkor talán felismered azt is, hogy amim van, azt igyekszem megosztani azzal, aki rá van szorulva, és akinek szüksége volna e kegyelmi ajándéokra, és ezt akkor igyekszem átadni számára a szeretetben, s megerősíteni a kegyelemmel a mindennapokban, hogy akkor tudjak én is úgy cselekedni, hogy ha nekem adatik valami, akkor én is tudjak belőle adni azoknak, akik talán tőlem várják a segítő kegyelmet a mindennap szeretetében.

S akkor érzitek azt, hogy a külső magában nem elég. Fontos, hogy a benső is meglegyen bennetek, működjön, vezessen, és világítson rá a fontos, megtapasztalt jelenlétetekre, ami által érzitek, hogy hova tartoztok, és kivel szeretnétek kialakítani a mindennap-jelenlétet e szeretet által.

És ha vannak rászoruló, akkor, ha van felesleged, akkor megajándékozod, hogy te is megtisztulhassál a bensőd által a külső felé. De csak úgy működik, hogy ha a bensőd által tudsz kifelé megtisztulni, mert külső által nem fogsz befelé tisztulni, jelen lenni, működni a kegyelem szeretete révén.

Ezeket kell elgondolkodni, ezen a két tanításon, amit e hónap tanításában, ahogy kiválasztott Mária testvéreitek mondja, „megkaptam”. Nem ismeretlen számotokra, mert már az évek folyamán adtam. Lehet, hogy nem ugyanezzel a gondolattal közelítettem meg, de mindig úgy próbálom megadni felétek, hogy felismerhető, érthető legyen, hogy be tudjad fogadni szívedbe, lelkedbe, megengedni, hogy működjön rajtatok, bennetek, hogy ez által érezd, hogy hova tartozol, kinek a testvére akarsz lenni, és hogyan tudsz segíteni a felebaráton, a testvéren, különösképpen azokon, akik rászorulnak és várják ezt a segítő kegyelmet a mindennapokban és a mindennapokhoz.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, elsőként, hogy „a választott nép olyanná váljak, hogy meghívott legyek Feléd, Hozzád, Uram”, a második részében pedig, hogy „elsőként a bensőmre figyeljek, és az vezessen át a külső felé, hogy eggyé válhassak e kegyelem szeretetével a mindennapokban”.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme világosítson meg benneteket a felismeréseitekben, hogy „választott nép szeretnék lenni a meghívásban, hogy ez által tudjak működni, és elfogadni, hogy hogyan és miképpen alakíthassam ki életemet”, és a benső lelki békéje vezessen a külső felé, mert így érvényesül bennünk a jelenlét ajándéka a szeretet által.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Jézus Krisztus Urunk:

Többen várjátok, hogy jelen van számotokra az ünnep a Magyarok Nagyasszonyában, és hogy mi lesz hozzá a segítségnyújtás a mindennapotokhoz.

Kiválasztott Mária testvér által már a beszédében megadtam felétek.

Ismételten csak azt tudom átadni: Legyen nyitott a szívetek a felismeréshez, a felébredéshez, a feltámadás elindulásához e nehézségek által, ami most jelen van. És napi imával az Édesanyához, a Királynőtökhöz.

De most a Magyarok Nagyasszonya ünnepét, megemlékezve, érezzük, és kérjük, tekintsen le országára, nemzetére, alattvalóira, fogadja el szívből jövő felajánló imáinkat a kérésekben, védőpalástjával pedig nyújtson segítséget, vigaszt, erőt a kitartásokhoz és a megerősítő kegyelemhez, hogy a működés eljövetele mielőbb itt legyen rajtatok és bennetek.

De, ahogy mondtam már nem egyszer, nektek is tenni és cselekedni kell, nemcsak várakozni, vágyakozni, „majd csak történik valami és valahogy”. Az Édesanya, aki a Magyarok Nagyasszonya is számotokra, megnyitja felétek Anyai Szívét, várja szívből jövő imáitokat, hogy ez által tudjon segítséget nyújtani gyermekeinek a nemzet alattvalóiban, akik itt éltek.

Jelen lévő testvérek:

Köszönjük! Dicsőség Neked, Istenünk!